

RO

RO

RO

COMISIA EUROPEANĂ

Bruxelles, 21.4.2010
COM(2010)159 final

**COMUNICARE A COMISIEI CĂTRE PARLAMENTUL EUROPEAN, CONSILIU,
COMITETUL ECONOMIC ȘI SOCIAL EUROPEAN ȘI COMITETUL
REGIUNILOR**

**Un plan de acțiune al UE în douăsprezece puncte în sprijinul Obiectivelor de dezvoltare
ale mileniului**

{SEC(2010) 418}
{SEC(2010) 419}
{SEC(2010) 420}
{SEC(2010) 421}
{SEC(2010) 422}

CUPRINS

1.	2010 - un an decisiv pentru acțiune și responsabilitate.....	3
2.	Acțiunea UE pentru accelerarea progreselor în îndeplinirea ODM.....	4
2.1.	O strategie credibilă care să ne permită să ne respectăm angajamentele privind ajutoarele în 2015.....	4
2.2.	Utilizarea eficace a ajutoarelor: o mai bună utilizare a AOD pentru o valoare adăugată a ajutorului	5
2.3.	O procedură europeană accelerată în sprijinul ODM.....	6
2.4.	Un program de lucru proactiv privind coerența politicilor în favoarea dezvoltării (CPD)	8
2.5.	Mobilizarea resurselor interne prin îmbunătățirea fiscalității	8
2.6.	Sporirea integrării regionale și a comerțului pentru a stimula creșterea economică și ocuparea forței de muncă	9
2.7.	Utilizarea de surse inovatoare de finanțare pentru a răspunde provocărilor globale .	10
2.8.	Schimbările climatice ca banc de probă.....	10
2.9.	Dezvoltare și securitate	11
2.10.	Arhitectura guvernantei globale.....	11
3.	Calea de urmat.....	12

1. 2010 - UN AN DECISIV PENTRU ACȚIUNE ȘI RESPONSABILITATE

Comisia și-a prezentat recent, în cadrul strategiei 2020, viziunea cu privire la Uniunea Europeană a anilor următori¹. În acest context, politica de dezvoltare a UE se va axa pe relansarea eforturilor în vederea atingerii Obiectivelor de dezvoltare ale mileniului (ODM) până în 2015.

Au trecut zece ani de când liderii mondiali au convenit să se angajeze în acțiuni hotărâte în sensul combaterii sărăciei la nivel global, sub diferitele sale forme. Ei au convenit ca, până în 2015, cu ajutorul unor obiective măsurabile, cu termene de realizare:

- sărăcia și foametea să fie reduse la jumătate;
- să se garanteze accesul la educație primară completă pentru toate persoanele;
- să se elimine inegalitățile dintre femei și bărbați;
- rata mortalității materne să fie redusă cu două treimi, iar rata mortalității infantile – cu trei pătrimi;
- să se pună capăt răspândirii virusului HIV/SIDA și incidenței malariei și a altor boli grave;
- să se asigure durabilitatea mediului;
- să se pună bazele unui parteneriat global pentru dezvoltare.

ODM reprezintă primul set de obiectivele comune de dezvoltare agreeate la nivel internațional. Aceste obiective au favorizat cristalizarea unui consens fără precedent și ar trebui să continue să ghideze și să mobilizeze sprijinul internațional. Ele evidențiază importanța unei abordări a dezvoltare bazate pe drepturile omului.

Cu doar cinci ani înainte de termenul convenit(2015), liderii mondiali se vor reuni la New York în perioada 20-22 septembrie 2010 în cadrul Reuniunii plenare la nivel înalt a ONU pentru evaluarea ODM (RPNI). Scopul lor este de a realiza o evaluare detaliată a succeselor și a deficiențelor și de a conveni asupra unor acțiuni concrete pentru a accelera realizarea de progrese în acest sens.

Bilanțul actual este unul inegal. Progresele realizate au fost inegale atât între ODM, cât și între regiuni, creșterea economică, buna guvernare și calitatea politicilor interne constituind variabilele-cheie în acest proces. La nivel global, s-au realizat progrese solide și susținute în sensul reducerii sărăciei extreme, precum și în ceea ce privește îndeplinirea altor obiective, precum accesul universal la educația primară, egalitatea între sexe în ceea ce privește educația primară și accesul la apă. Cu toate acestea însă, aproximativ 1,4 miliarde de oameni încă trăiesc în condiții de sărăcie extremă (51% în Africa Subsahariană) și o șesime din populația globului suferă de malnutriție. Aproape că nu s-au înregistrat progrese în ceea ce privește reducerea mortalității materne și infantile, iar perspectivele în ceea ce privește accesul la condiții sanitare sunt, de asemenea, sumbre.

---

¹ COM(2010) 2020.

Într-adevăr, anul 2010 fiind „Anul european al luptei împotriva sărăciei și a excluderii sociale”, provocarea pe care o reprezintă sărăcia nu se oprește la granițele UE și nici soluția la această problemă nu poate fi găsită numai în interiorul acelor granițe. Succesiunea recentă de crize globale a demonstrat gradul ridicat de interconexiune a lumii: crizele financiare, pandemiile, schimbările climatice afectează toate țările, de multe ori cele mai semnificative efecte resimțindu-se în țările sărace. Pentru a crea un mediu sigur pentru toți, globalizarea trebuie să devină mai durabilă și mai echitabilă.

Promovarea dezvoltării reprezintă astfel o parte intrinsecă a răspunsului Europei la provocările globale actuale. 2010 reprezintă, pentru UE la toate nivelurile și pentru partenerii săi, anul în care li se oferă șansa de a-și reînnoi eforturile, în mod concertat, în direcția îndeplinirii ODM. Anul 2010 este, totodată, anul în care aceștia trebuie să-și asume responsabilitatea acțiunii, anul în care ar trebui atinse o serie de obiective intermediare și ar trebui parcurse anumite etape în ceea ce privește îndeplinirea ODM, inclusiv a obiectivelor din Agenda de acțiune a UE², dar și în ceea ce privește asistența oficială pentru dezvoltare.

Anul trecut, UE a convenit asupra mai multor acțiuni prin care să ajute țările în curs de dezvoltare să facă față crizei³. Multe dintre acestea s-au concretizat deja sau sunt în curs de a fi puse în aplicare⁴, precum mecanismul Flex pentru vulnerabilitate. Altele sunt relansate prin prezenta comunicare. Nu este vorba doar de a pune la dispoziție ajutoare, ci și de a construi o relație de încredere reciprocă în cadrul unui parteneriat global. ODM 8 evidențiază importanța cooperării internaționale consolidate care este necesară pentru atingerea tuturor celorlalte ODM. UE va continua să reprezinte o forță motrice a dezvoltării globale prin felul în care își respectă promisiunile. UE are tot interesul să se asigure că se acordă în continuare o prioritate politică și financiară marcată ODM atât în politicile donatorilor, cât și în cele ale țărilor partenere. Intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona marchează o nouă eră în politica de dezvoltare a UE, Uniunea și statele sale membre fiind hotărâte să își coordoneze mai îndeaproape politicile.

Prezenta comunicare expune un plan de acțiune al UE care cuprinde o serie de acțiuni specifice pe termen mediu în sprijinul ODM. Comunicarea este însoțită de cinci documente de lucru ale serviciilor Comisiei⁵ - privind ODM, privind eficacitatea ajutoarelor, privind finanțarea pentru dezvoltare, privind ajutorul pentru comerț și, respectiv, privind Programul de lucru 2010-2013 pentru coerența politicilor în favoarea dezvoltării - care oferă mai multe detalii referitoare la diferitele propuneri cuprinse în prezenta comunicare. Acest plan de acțiune al UE este menit:

- să constituie o contribuție unificată a UE la planul de acțiune al ONU privind ODM pentru perioada 2010-2015;
- să ofere o bază pentru deschidere și dialog, înainte și după reuniunea plenară la nivel înalt (RPNI), cu partenerii noștri cheie și strategici, fie în contextul G8/G20, fie în cadrul unor foruri precum reuniunea Conferinței Asia-Europa pentru dezvoltare (26-27 mai 2010), Summitul UE-ALC (18 mai 2010) și cel de al treilea Summit Africa-UE (29-30 noiembrie 2010);

---

² Concluziile Consiliului 11096/08, 24.6.2008.

³ COM (2009) 160 și Concluziile Consiliului 10018/09, 18.5.2009.

⁴ A se vedea Documentul de lucru al serviciilor Comisiei privind finanțarea pentru dezvoltare – SEC(2010) 420.

⁵ SEC(2010) 418; SEC(2010) 419; SEC(2010) 420; SEC(2010) 421 și SEC(2010) 422.

– să contribuie la strategia Europa 2020.

Se propun următoarele acțiuni pentru UE și statele membre.

2. ACȚIUNEA UE PENTRU ACCELERAREA PROGRESEROR ÎN ÎNDEPLINIREA ODM

2.1. O strategie credibilă care să ne permită să ne respectăm angajamentele privind ajutoarele în 2015

Asistența oficială pentru dezvoltare (AOD) este esențială pentru dezvoltare. Criza a arătat că AOD a funcționat de multe ori ca mecanism de siguranță, reprezentând o sursă stabilă de finanțare într-un moment de diminuare a fluxurilor private. AOD a permis țărilor în curs de dezvoltare să mențină servicii sociale de bază, să asigure funcționarea generală a statului și să genereze o activitate economică de bază. Astfel, AOD reprezintă o bună investiție în stabilitatea regională și globală.

UE este în continuare, colectiv, de departe cel mai mare donator din lume, furnizând aproximativ 56% din asistența globală. Asistența oficială pentru dezvoltare oferită de UE aproape s-a dublat de la adoptarea ODM, fiind în valoare de 49 de miliarde EUR în 2009. Deși s-a înregistrat o scădere față de nivelurile din 2008, această sumă corespunde unei cote de 0,42% din VNB al UE și reprezintă o cifră ridicată în comparație cu alți donatori importanți, în ciuda bugetului auster al majorității statelor membre. Cu toate acestea, UE este în urmă în ceea ce privește atingerea obiectivului intermediar colectiv al UE de 0,56% din VNB până în 2010, urmând ca până în 2015 să se aloce un procent de 0,7% din VNB pentru AOD.

Amânarea acordării ajutoarelor până spre sfârșitul perioadei ar însemna amânarea realizării de progrese în ceea ce privește îndeplinirea ODM. În contextul actualei crize financiare și economice, este posibil să nu fie o sarcină ușoară să ne respectăm promisiunile colective de a aloca un procent de 0,7% din VNB pentru AOD până în 2015 și de a direcționa 50% din majorarea AOD către Africa, însă aceste realizări sunt încă fezabile și necesare. Este o chestiune de prevedere și de voință politică. Toți donatorii trebuie să contribuie la obiectivul comun pe baza unei partajări echitabile a eforturilor atât pe plan global, cât și în interiorul UE. În cadrul RPNI a ONU, UE trebuie să indice modul în care își va respecta promisiunile, demonstrând că țările în curs de dezvoltare pot avea încredere în noi. Una dintre soluții este de a răspunde noilor provocări globale prin asigurarea de finanțare din alte surse, complementare AOD.

(1) AOD:

- adresarea unui apel la partajarea echitabilă a eforturilor la nivel internațional cu alți donatori, inclusiv nou-apăruți, pentru ca obiectivele acestora să se ridice la nivelul de ambiție al UE;
- stabilirea unor planuri de acțiune anuale realiste și verificabile pentru atingerea obiectivelor individuale⁶ și publicarea primelor astfel de planuri înainte de septembrie 2010;

⁶ 0,33% din VNB pentru statele membre care au aderat la UE începând cu 2004; 0,7% din VNB pentru celelalte țări UE, în timp ce statele membre care au atins acest obiectiv se angajează să rămână deasupra

- consolidarea mecanismului de responsabilizare al UE: pe baza planurilor de acțiune anuale ale statelor membre și a raportului de monitorizare al Comisiei, Consiliul ar trebui să organizeze o „Evaluare *inter pares* a AOD” în cadrul UE și să raporteze rezultatele Consiliului European. Aceste planuri de acțiune trebuie să prezinte cel puțin cheltuielile planificate privind AOD pentru următorul exercițiu bugetar și estimările pentru anii rămași până în 2015;
- considerarea oportunității adoptării de legi naționale care să stabilească țintele de atins în îndeplinirea AOD, pe baza experienței Belgiei sau a Regatului Unit.

2.2. Utilizarea eficace a ajutoarelor: o mai bună utilizare a AOD pentru o valoare adăugată a ajutorului

Estimările⁷ indică posibile creșteri ale eficacității cuprinse între 3 și 6 miliarde EUR anual dacă UE și statele membre ar pune mai bine în aplicare principiile eficacității ajutorului asupra cărora au convenit în Declarația de la Paris și în Programul de acțiune de la Accra. UE trebuie să își intensifice eforturile pentru materializarea acestor angajamente pentru a obține rezultate concrete înainte de cel de al patrulea Forum la nivel înalt privind eficacitatea ajutorului, care va avea loc în Seul, în 2011. Coordonarea acțiunilor europene în amonte are un impact mai puternic decât luarea unor măsuri corective în aval.

(2) Eficacitatea ajutoarelor:

- sincronizarea progresivă a ciclurilor de programare naționale și ale UE la nivel de țară parteneră până în 2013 și utilizarea cadrului comun de programare pentru a face schimb de informații privind prioritățile și obiectivele de dezvoltare în țările în curs de dezvoltare, în vederea evitării duplicării și a suprapunerii eforturilor;
- utilizarea calendarului comun și valorificarea cadrului comun de programare pentru elaborarea documentelor europene de strategie de țară și a programelor multianuale, așa cum a procedat UE în cazul Haiti, respectându-ne astfel angajamentul privind eficacitatea și previzibilitatea ajutoarelor pentru țările partenere;
- în contextul Cadrului operațional existent privind eficacitatea ajutoarelor, îmbunătățirea diviziunii muncii la nivelul UE nu doar în, ci și între țările beneficiare ale ajutorului (în special prin asigurarea impactului neutru al acestei diviziuni asupra volumelor ajutoarelor, prin rezolvarea problemei țărilor neglijate din punctul de vedere al acordării ajutoarelor⁸ și prin introducerea unui procedeu sistematic de partajare a informațiilor); și stabilirea unei abordări comune la nivelul UE pentru punerea în aplicare a angajamentelor referitoare la responsabilitatea reciprocă și la transparență, care să fie promovate apoi pe scară largă;
- încurajarea altor donatori, inclusiv nou-apăruți, în a aplica agenda privind eficacitatea ajutoarelor.

---

acestui nivel. Documentul de lucru al serviciilor Comisiei privind finanțarea pentru dezvoltare prezintă diferite opțiuni de acțiune în acest sens, SEC(2010) 420, capitolul 4.5.

⁷ Studiu comandat de Comisia Europeană, „Eficacitatea ajutorului: beneficiile unei abordări europene”, HTSPE Limited, octombrie 2009.

⁸ Așa-numitele „țări neglijate din punct de vedere al acordării de ajutoare” sunt țările cu puțini donatori internaționali activi și cu un nivel scăzut de ajutoare.

2.3. O procedură europeană accelerată în sprijinul ODM

2.3.1. Vizarea țărilor care înregistrează cele mai mari întârzieri în îndeplinirea OMD

Pentru a sprijini îndeplinirea ODM, UE ar trebui să acorde o atenție deosebită obiectivelor care sunt cele mai îndepărtate de realizare. Cu toate acestea, ODM nu trebuie să fie considerate ca o serie de obiective și de indicatori sectoriali izolați. Dimpotrivă, acestea sunt interconectate, se susțin reciproc și ar trebui abordate ca atare.

Chiar dacă UE trebuie să fie activă în toate țările în curs de dezvoltare, trebuie să se acorde prioritate acțiunilor din țările în care trebuie realizate cele mai mari progrese. Intervențiile punctuale ar trebui să vizeze grupurile cele mai vulnerabile, inclusiv femeile, copiii și persoanele cu handicap prin sprijinirea sistemelor de protecție socială cu acoperire largă, care reprezintă un factor-cheie pentru coeziunea socială și pentru stabilitate.

Perspectivile de adâncire a sărăciei sunt deosebit de îngrijorătoare în țările cel mai puțin dezvoltate (LDC) și în țările aflate în situații de fragilitate⁹. Statele fragile au înregistrat progrese mult mai reduse în ceea ce privește ODM decât alte țări în curs de dezvoltare, iar multe dintre acestea sunt totodată țări neglijate din punctul de vedere al acordării de ajutoare. Pentru a remedia această situație, donatorii ar trebui să depună mai multe eforturi și într-o manieră mai coordonată în țările fragile¹⁰.

(3) Statele fragile și țările care înregistrează cele mai mari întârzieri în îndeplinirea ODM:

- garantarea unor mecanisme de coordonare la nivelul UE pentru luarea deciziilor și organizarea diviziunii muncii în statele fragile pe termen scurt. Această acțiune a început cu Haiti;
- menținerea unui echilibru adecvat între recompensarea performanțelor și abordarea necesităților, realocarea de fonduri țărilor care înregistrează cele mai mari întârzieri în îndeplinirea ODM, luarea în considerare a politicilor și capacităților naționale. La nivelul UE, Comisia va propune acest lucru în cadrul evaluării intermediare din 2010 a programelor ACP și va propune de asemenea majorarea alocărilor la nivel de țară pentru perioada 2011-2013 în Afghanistan și Pakistan.

2.3.2. Vizarea celor mai neglijate OMD

S-a propus recent evaluarea a cinci sectoare cheie pentru OMD, respectiv sănătate¹¹, educație¹², asistență alimentară umanitară¹³, securitate alimentară¹⁴ și egalitate între sexe¹⁵. Acestea sunt parte integrantă a planului general de acțiune al UE pentru încurajarea realizării de progrese în vederea îndeplinirii ODM.

⁹ SEC(2007) 1417 și Concluziile Consiliului 15118/07, 20 noiembrie 2007.

¹⁰ Raportul european privind dezvoltarea 2009, „Combaterea fragilității în Africa – Crearea unei noi abordări europene”, <http://erd.eui.eu/erd-2009>

¹¹ COM(2010) 128.

¹² SEC(2010) 121.

¹³ COM(2010) 126.

¹⁴ COM(2010) 127.

¹⁵ SEC(2010) 265.

Ca principiu fundamental, UE și statele membre ar trebui să folosească întotdeauna ca primă opțiune strategiile și sistemele proprii¹⁶ ale țărilor partenere pentru ca acestea din urmă să se poată identifica mai bine cu obiectivele urmărite. Acest lucru ar trebui, de preferință, să se realizeze prin ajutor bugetar și programe tip Contract OMD. În cazul în care ajutorul este acordat în afara sistemelor țării respective, motivul pentru o astfel de decizie ar trebui specificat în mod transparent și ar trebui sprijinită dezvoltarea capacităților în vederea îmbunătățirii calității sistemelor din țara în cauză.

(4) Îmbunătățirea impactului politicilor în sectoarele esențiale:

- în domeniul educației și al sănătății, concentrarea acțiunii UE și a statelor membre în acele țări care au cel mai mult nevoie de ajutor și în care pot fi sprijinite politici durabile. Lista țărilor prioritare va fi disponibilă înainte de septembrie;
- în domeniul sănătății, printr-o coerență sporită a politicilor și o implicare politică și financiară și mai mare a UE în „Fondul global pentru lupta împotriva SIDA, a tuberculozei și a malariei” și în „Alianța globală pentru vaccinuri și imunizare”, asigurarea funcționării acestora ca platformă pentru eficacitatea ajutoarelor, aderarea la principiile Parteneriatului internațional pentru sănătate și contribuirea la consolidarea sistemelor de sănătate;
- în domeniul educației, creșterea sprijinului pentru planurile sectoriale privind educația națională care vor asigura o educație de calitate, atât prin intermediul canalelor bilaterale și multilaterale, cât și prin inițiativa accelerată „Educație pentru toți”;
- abordarea tuturor aspectelor legate de securitatea alimentară, vizând în special agricultura eficientă din punct de vedere ecologic, micii agricultori, sprijinirea politicilor naționale și regionale durabile (inclusiv prin majorarea sprijinului financiar pentru „Programul detaliat pentru dezvoltarea agriculturii în Africa” și prin accelerarea punerii în aplicare a Orientărilor privind politica funciară în Africa) și promovarea unei mai bune luări în considerare a aspectelor legate de nutriție, în special în Asia de Sud;
- îmbunătățirea responsabilizării și a monitorizării egalității între sexe prin utilizarea elementelor de referință elaborate de OCDE în acest domeniu cu privire la toate acțiunile legate de ODM (în vederea aplicării acestora în cazul unui procent de cel puțin 80% din acțiunile UE și ale statelor membre);
- continuarea acordării de prioritate acțiunilor în vederea abordării sănătății globale, a agriculturii și a securității alimentare prin programele-cadru de cercetare ale UE.

2.3.3. Încurajarea asumării ODM de către țările partenere

Toate acțiunile care s-au bucurat de succes evidențiază importanța unui puternic angajament politic local. Pentru a încuraja asumarea acestor obiective de către populațiile implicate, acțiunile donatorilor trebuie să țină seama și de dimensiunea culturală a procesului de dezvoltare.

¹⁶ În special în ceea ce privește gestionarea finanțelor publice, contabilitatea, auditul, achizițiile publice, cadrele orientate către rezultate și monitorizarea.

UE și statele sale membre trebuie să continue să încurajeze și să sprijine abordările bazate pe specificitățile naționale în luarea deciziilor cu privire la investițiile prioritare în sprijinul ODM, precum și în adaptarea obiectivelor și indicatorilor fixați la contextele naționale. Asumarea ODM de către țările partenere ar trebui văzută ca parte a angajamentelor mai largi privind guvernanta asumate de aceste țări și ca parte inextricabilă a dialogului UE cu acestea. Existența unor date statistice de foarte bună calitate este esențială pentru monitorizarea progreselor înregistrate în vederea atingerii ODM la nivel de țară, precum și pentru stimularea responsabilizării publice și oferirea unei baze pentru politici și decizii raționale, pentru gestionarea macroeconomică și pentru alocarea eficientă a resurselor. Problema lipsei unor date fiabile și exacte pentru a urmări progresele realizate în îndeplinirea ODM este deosebit de gravă în Africa.

(5) Sporirea asumării acestor obiective de către țările partenere:

- utilizarea parteneriatelor Africa-UE privind ODM ca platformă pentru intensificarea coordonării regionale a monitorizării ODM în Africa, în colaborare cu organizațiile regionale;
- promovarea includerii Țintelor fixate în îndeplinirea ODM în cadrul strategiilor de dezvoltare ale țărilor în curs de dezvoltare.

2.4. Un program de lucru proactiv privind coerența politicilor în favoarea dezvoltării (CPD)

UE sprijină ODM și prin faptul că asigură sprijinul acordat obiectivelor de dezvoltare de alte politici în afară de cea privind ajutoarele. În ultimii cinci ani, UE a instituit mecanisme *ex ante* și *ex post* în acest scop, inclusiv evaluări de impact care analizează impactul extern al propunerilor de politici¹⁷. Programul de lucru privind CPD¹⁸ stabilește obiective concrete și indicatori ai progreselor înregistrate în punerea în aplicare a angajamentelor UE privind CPD într-o gamă largă de politici cu impact asupra următoarelor cinci provocări globale: comerțul și finanțele, schimbările climatice, securitatea alimentară, migrația și securitatea.

(6) Coerența politicilor în favoarea dezvoltării:

- Utilizarea proactivă și cât mai devreme posibil a Programului de lucru privind CPD ca un instrument pentru ghidarea procesului de luare a deciziilor la nivelul UE cu privire la gama largă de aspecte care afectează țările în curs de dezvoltare, în afară de asistența pentru dezvoltare.

2.5. Mobilizarea resurselor interne prin îmbunătățirea fiscalității¹⁹

Ajutorul extern neînsoțit de alte măsuri nu poate să conducă la construirea unei societăți prospere. Resursele proprii ale țărilor partenere sunt esențiale pentru dezvoltarea acestora, deoarece sporesc legitimitatea statului, sporesc asumarea politicilor de dezvoltare la nivel național și reprezintă o sursă stabilă de finanțare pentru furnizarea de bunuri publice și atingerea ODM.

¹⁷ SEC(2007) 1202, SEC(2009) 1137 și Concluziile Consiliului 16079/09, 18 noiembrie 2009.

¹⁸ SEC (2010) 421.

¹⁹ COM(2010) 163.

În vederea creșterii semnificative a raportului dintre impozite și PIB²⁰, sprijinul UE pentru instituirea unor regimuri fiscale și vamale viabile în țările în curs de dezvoltare ar trebui să fie consolidat prin intermediul unei abordări globale privind administrația fiscală și vamală și reformele în aceste domenii. Donatorii ar trebui să sprijine inițiativele multilaterale și regionale, să depună eforturi pentru crearea unui mediu fiscal internațional transparent, bazat pe cooperare și echitabil, să consolideze capacitățile de monitorizare în țările în curs de dezvoltare pentru a lupta împotriva fluxurilor financiare ilicite, a fraudelor vamale, și să sprijine încheierea și punerea în aplicare a acordurilor relevante. De asemenea, țărilor în curs de dezvoltare trebuie să li se dea posibilitatea să participe mai eficient la cooperarea fiscală și vamală internațională. Îmbunătățirea colectării veniturilor pe plan intern ar trebui să ajute la eliminarea deficitului de finanțare pentru cele mai neglijate ODM la nivel de țară.

(7) Fiscalitatea și dezvoltarea:

- consolidarea capacităților țărilor în curs de dezvoltare de a-și mobiliza veniturile interne prin reforme fiscale și administrative. Sporirea capacității administrațiilor vamale ale țărilor în curs de dezvoltare de a contribui în mod eficient la atingerea obiectivelor naționale în domeniul dezvoltării. Sporirea sprijinului pentru inițiative care promovează transparența veniturilor și responsabilitatea națională, cum ar fi „Aplicarea legislației, guvernanta și schimburile comerciale în domeniul forestier” și „Inițiativa privind transparența în industriile extractive”, și îmbunătățirea coordonării la nivelul donatorilor;
- Promovarea bunei guvernante în chestiunile fiscale și sprijinirea luptei împotriva evaziunii fiscale prin intermediul standardelor internaționale, al cooperării pentru facilitarea încheierii și punerii în aplicare a unor acorduri precum acordurile privind schimbul de informații fiscale și, după caz, Convențiile privind dubla impunere, al adoptării și punerii în aplicare a orientărilor OCDE privind prețurile de transfer în țările în curs de dezvoltare și al progreselor înregistrate privind standardul de raportare pentru fiecare țară în cazul corporațiilor multinaționale.

2.6. Sporirea integrării regionale și a comerțului pentru a stimula creșterea economică și ocuparea forței de muncă

Integrarea regională sporește stabilitatea politică și prosperitatea economică. Permite țărilor să furnizeze bunuri publice care sunt esențiale pentru dezvoltarea durabilă, contribuind astfel atât direct, cât și indirect la îndeplinirea ODM. UE este o promotoare a integrării regionale, atât pe plan politic, cât și financiar, în contextul relațiilor sale externe.

Participarea la comerțul internațional reprezintă o sursă importantă de resurse necesare pentru ca țările în curs de dezvoltare să atingă ODM și trebuie să facă parte din orice strategie de dezvoltare de succes.

În acest sens, UE continuă să promoveze luarea în considerare a aspectelor legate de dezvoltare în cadrul elaborării normelor comerțului internațional și să sprijine capacitatea țărilor partenere de a participa la comerțul global și regional, inclusiv prin promovarea de acorduri de parteneriat economic. În conformitate cu ODM 8, UE oferă preferințe comerciale speciale țărilor în curs de dezvoltare, inclusiv accesul complet liber pe piața UE a tuturor produse, cu excepția armelor, care provin din țările cel mai puțin dezvoltate. În plus, UE

²⁰ De la nivelul actual foarte scăzut de aproximativ 15% în medie.

veghează în continuare ca acordurile bilaterale ale UE să nu cuprindă clauze care este posibil să submineze accesul la medicamente al țărilor în curs de dezvoltare.

De asemenea, UE și statele membre și-au îndeplinit angajamentul colectiv privind cheltuirea unei sume de 2 miliarde EUR pe an pentru asistența în domeniul comerțului, cu mult timp înainte de termenul fixat pentru acest angajament, 2010. În plus, UE și statele membre acordă un sprijin important capacității de producție și infrastructurii comerciale – în 2008, ajutorul total pentru comerț acordat de acestea a depășit 10 miliarde EUR, o creștere considerabilă comparativ cu 2007.

UE ar trebui să continue în această direcție, fructificând această experiență pozitivă, ar trebui să acorde o mai mare atenție țărilor cel mai puțin dezvoltate și să depună împreună eforturi mai bine orientate strategic și mai eficiente, astfel cum se prevede în documentul de lucru respectiv.

(8) Integrarea regională și comerțul:

- sporirea sprijinului pentru dezvoltarea sectorului privat, în special prin mecanisme precum Facilitatea pentru investiții în țările ACP și Fondul fiduciar UE-Africa pentru infrastructură;
- în cadrul evaluării mandatului extern al Băncii Europene de Investiții (BEI), consolidarea capacității BEI de a sprijini obiectivele de dezvoltare ale UE și promovarea unei combinații eficiente a finanțării și împrumuturilor în țările terțe;
- continuarea eforturilor pentru încheierea Runde de la Doha și a lucrului la acordurile comerciale bilaterale și regionale care iau în considerare și reflectă în mod adecvat diferitele nevoi ale țărilor partenere, inclusiv acordurile de parteneriat economic;
- continuarea realizării de progrese în ceea ce privește oferirea de ajutoare pentru comerț, prin intensificarea eforturilor în sprijinul țărilor cel mai puțin dezvoltate, precum și al eficacității ajutoarelor, precum și, în special, încheierea unui acord privind pachetele regionale de ajutor pentru comerț pentru ACP înainte de sfârșitul anului 2010.

2.7. Utilizarea de surse inovatoare de finanțare pentru a răspunde provocărilor globale

În urma crizei economice și pentru a răspunde noilor provocări globale, inclusiv ODM, este posibil ca bugetele și investițiile private să nu fie în sine suficiente pentru a pune la dispoziție resursele necesare. Pentru a asigura fonduri suplimentare de manieră previzibilă și stabilă, trebuie să exploatăm și potențialul finanțării inovatoare.

Mai multe mecanisme inovatoare se bazează deja pe piețe și pe parteneriate public-privat pentru a veni în completarea resurselor și a mecanismelor existente pentru sprijinirea dezvoltării. Alte opțiuni sunt analizate în prezent în cadrul mai multor foruri, inclusiv în cadrul Grupului de inițiativă privind finanțarea inovatoare pentru dezvoltare. De asemenea, serviciile Comisiei au analizat și potențialul de a genera venituri al mai multor mecanisme²¹.

---

²¹ SEC(2010) 409.

Globalizarea a generat beneficii importante pentru economia mondială, însă țările cele mai sărace încă nu au exploatat toate aceste posibilități. Distribuția noilor venituri trebuie să rectifice acest lucru.

(9) Finanțarea inovatoare:

- sprijinirea propunerilor privind mecanisme inovatoare de finanțare cu un potențial semnificativ de generare de venituri, în vederea asigurării unei finanțări previzibile a dezvoltării durabile, mai ales în țările cele mai sărace și mai vulnerabile²².

2.8. Schimbările climatice ca banc de probă

Schimbările climatice reprezintă o provocare colectivă majoră care afectează realizarea de progrese în vederea îndeplinirii tuturor ODM.

Uniunea Europeană este hotărâtă să sprijine țările în curs de dezvoltare în ceea ce privește adoptarea și punerea în aplicare a unor strategii adecvate de adaptare la schimbările climatice și/sau de atenuare a efectelor acestora. Pentru aceasta, trebuie sporită ponderea considerentelor legate de schimbările climatice în cadrul politicilor de dezvoltare, trebuie facilitat accesul țărilor în curs de dezvoltare la tehnologii cu emisii reduse de dioxid de carbon și rezistente la schimbările climatice, care respectă drepturile de proprietate intelectuală, și, de asemenea, trebuie consolidată baza de cunoștințe a acestor țări privind schimbările climatice și trebuie îmbunătățit sprijinul UE pentru cercetările în acest domeniu în și împreună cu țările în curs de dezvoltare. Aceste măsuri ar trebui să le permită acestor țări să dezvolte abordări eficiente din punctul de vedere al costurilor și bazate pe ecosisteme cu privire la atenuarea efectelor schimbărilor climatice și adaptarea la acestea.

În plus, în cadrul negocierilor post-Copenhaga și al Rundeii de la Doha pentru dezvoltare, UE ar trebui să continue să promoveze îmbunătățirea accesului la tehnologie ecologică pentru țările în curs de dezvoltare, inclusiv prin continuarea liberalizării comerțului în ceea ce privește bunurile și serviciile ecologice prin reducerea și eliminarea barierelor tarifare și netarifare.

(10) Schimbările climatice:

- punerea în aplicare a angajamentului UE de a pune la dispoziție cu rapiditate o finanțare inițială de 2,4 miliarde EUR anual pentru țările în curs de dezvoltare între anii 2010 și 2012 și asigurarea conformității programării și utilizării fondurilor respective cu agenda privind eficacitatea ajutoarelor. Comisia este pregătită să își asume rolul de a facilita punerea în aplicare și monitorizarea deciziilor coordonate privind angajamentul UE de a asigura o finanțare inițială rapidă²³.

2.9. Dezvoltare și securitate

Dezvoltarea nu este posibilă în lipsa securității, iar securitatea pe termen lung nu poate fi asigurată fără investiții în dezvoltare. Majoritatea țărilor care se află într-o situație fragilă

²² Punctele 23 și 27 din Concluziile Consiliului European din 29-30 octombrie 2009, și punctul 8 din Concluziile Consiliului European din 25-26 martie 2010.

²³ COM(2010) 86.

înregistrează întârzieri în ceea ce privește îndeplinirea ODM și este necesar un efort special pentru a furniza ajutor acestor țări într-un mod eficient din punct de vedere al costurilor.

(11) Fragilitatea și securitatea:

- sprijinirea „Planului de acțiune al UE pentru situații de fragilitate și conflict”, care urmează să fie propus în 2010 pentru a se asigura o mai bună gestionare a acestor situații într-un mod global și integrat și o mai bună integrare a obiectivelor de dezvoltare în cadrul planificării și al punerii în aplicare a operațiunilor de menținere a păcii și de stabilitate.

2.10. Arhitectura guvernancei globale

În urma crizei economice, guvernele din întreaga lume au recunoscut nevoia unei guvernance globale cu adevărat favorabilă incluziunii. Structura instituțională internațională este complexă, iar interesele celor mai sărace țări sunt de multe ori marginalizate. Fragmentarea ajutorului multilateral prin proliferarea agențiilor multilaterale²⁴ reprezintă un alt aspect care generează preocupări majore. UE ar trebui să dea un nou impuls activității curente întreprinse în cadrul mai multor foruri internaționale, inclusiv în cadrul G20, în vederea reformării guvernancei globale.

Principala provocare este obținerea unui echilibru între legitimitatea și eficacitatea instituțiilor globale, inclusiv prin reprezentare regională.

(12) Guvernanța globală:

- sprijinirea reformei în curs în vederea asigurării unei mai mari coerențe și eficacități a sistemului Națiunilor Unite, cu scopul de a raționaliza progresiv funcționarea acestuia și de a reduce numărul de agenții;
- asigurarea punerii rapide și adecvate în aplicare a creșterii numărului de acțiuni cu drept de vot deținute de țările în curs de dezvoltare și în tranziție în cadrul Băncii Mondiale și al FMI ; întreprinderea de demersuri în vederea asigurării reprezentării Uniunii Europene printr-o singură entitate în Consiliul de Securitate al ONU ca obiectiv suprem și consolidarea coordonării la nivelul UE, în special în cadrul băncilor regionale de dezvoltare.

3. CALEA DE URMAT

Următorii cinci ani vor reprezenta o perioadă de provocări foarte importante pentru politica europeană și globală de dezvoltare. În această perioadă, UE va trebui să își respecte promisiunea de a aloca asistenței oficiale pentru dezvoltare 0,7% din VNB și să își asume complet rolul în ceea ce privește asigurarea atingerii ODM. În același timp, UE și țările dezvoltate vor trebui să își demonstreze angajamentul lor față de țările în curs de dezvoltare în privința schimbărilor climatice, transpunând promisiunile în acțiuni concrete și eficiente.

²⁴ Conform OCDE, există în prezent peste 260 de organizații internaționale eligibile pentru ODA, comparativ cu 15 în 1940. Există peste 100 de agenții, fiecare gestionând mai puțin de 20 de milioane USD și reprezentând, împreună, doar 2% din finanțarea de bază și suplimentară a organizațiilor multilaterale.

Cu toate acestea, anii următori reprezintă totodată o perioadă de mari oportunități pentru țările în curs de dezvoltare. Atingerea ODM va oferi multor țări resursele necesare pentru a construi o economie viabilă și în creștere. Există o multitudine de experiențe pozitive care pot servi drept punct de plecare. Noul parteneriat Africa-UE se poate baza pe progresele înregistrate în îndeplinirea ODM și poate oferi o temelie solidă pentru creștere.

Planul în douăsprezece puncte prezentat mai sus constituie un model schematic al contribuției UE la strategia de depășire a acestor provocări și de exploatare a acestor oportunități. UE ar trebui să continue să fie cel mai mare donator de ajutoare din lume însă, în același timp, ar trebui să dea dovadă de hotărâre pentru ca ajutoarele pe care le acordă să fie utilizate și mai bine și mai eficiente. Aceasta se poate realiza doar cooperând cu țările în curs de dezvoltare cu privire la aspecte precum guvernanta și fiscalitatea, și cooperând cu alți donatori – care trebuie să aibă aceleași obiective ambițioase ca și UE. În ceea ce privește țările în curs de dezvoltare, acestea trebuie să fie hotărâte să vegheze ca ajutoarele să aibă într-adevăr un impact pozitiv pe termen lung.

Comisia invită Consiliul și statele membre să aprobe și să pună în aplicare, în mod activ, acțiunile descrise mai sus. Comisia va monitoriza și va raporta cu privire la punerea în aplicare a prezentului plan în douăsprezece puncte prin procesul de raportare privind finanțarea UE pentru dezvoltare. UE ar trebui să îi invite și pe toți ceilalți donatori internaționali să asigure o partajare echitabilă a sarcinilor la nivel internațional, precum și să își stabilească propriul plan de acțiune în vederea urmăririi unor obiective mai ambițioase la nivel global în privința ODM.